

на малкия музикант. И нещо тежко и мъчително притисна сърцето ѝ.

— А ти често ли го виждаше това момиче? — попита тихо и с неудържимо любопитство тя.

— Всеки ден! — отвърна бързо и с увлечение Орфей. — Ние с нея пасехме стадата.

Лира се замисли. „Дика! Дика! Дика!“ повтаряше си на ума тя. Къде по-рано е чувала това